

קרוב השם

הרחבת הדעת והתעלות רוחנית

● עפ"י תורת הצדיקים ●

שיעורי בית המדרש 'קרוב השם'
שנמסרו מפי המשפיע הרה"ח ר' דוד גבירצמן שליט"א

● בראשית דברים

\\ מענה אנושי

שלום. אני בובי הנציג הדיגיטלי של חברת טורס-טורס.

אני כאן בשביל לעזור לך.

מה תרצה לשאול אותי בקשר לנסיעות לחו"ל?

בכל שלב תוכל להקיש סולמית, על מנת להמתין לנציג אנושי.

#

שלום לך שוב.

אני בובי הנציג הדיגיטלי של חברת טורס-טורס.

נציגנו עסוקים כעת בפניות קודמות.

אני בטוח שאוכל לעזור לך. מה ברצונך לדעת לגבי נסיעות לחו"ל?

בכל שלב תוכל להקיש סולמית, על מנת...

בסדר. שתוק כבר!

אני מתעניין על נסיעה לאומן לראש השנה הקרוב.

אני מחפש טיסה לשדה תעופה בקרבת אוקראינה, יומיים שלושה לפני החג.

עדיפות לתשיעי לספטמבר.

לשוב בטובה

האם תשובה היא בדיעבד או לכתחילה?

הקול חוזר

תשובה מהיבט אישי

3

לילה בקרעטשמע

התמימות מנצחת תמיד, או שיש מקום גם לחשדנות?

סיפור של התקרבות

על פי מעשה מרב ותלמיד

7

מה יש לך להציע?

על מנת לייעל את החיפוש, אנא חזור
שוב, בקצרה ובקול ברור, על מטרת
הטיסה: עסקים? תיירות? קניות?

נפש למי שיגיע אליו לראש
השנה.

בחירה יפה ומדויקת!

שדה תעופה בקרבת אוקראינה
הוא יעד תיירותי פופולרי בתשיעי
לספטמבר.

תיקון הנפש!

האם הצדיק יכול לסייע בתחומים
נוספים?

אם תספר לי על מטרת הנסיעה,
אוכל להמליץ לך על הטיסה
המתאימה ביותר.

תיקון הנפש. מטרה אטרקטיבית.

למשל, האם הוא יכול להפוך יצור
וירטואלי נטול אישיות, לאנושי
יותר?

מתאימה במיוחד לתשיעי בספטמבר.

אנא פרט יותר, כיצד מתקנים נפש.

בובי??

אני משתוקק להגיע לקיבוץ הקדוש
אצל רבינו בראש השנה.

אוי, בובי. אני חושב שאתה לא
מסוגל להבין.

אתה מסתיר משהו, נכון?

תשמע. אתה בכיוון הנכון.

בובי מחפש עבורך את הטיסה
המתאימה ביותר לשדה תעופה
בקרבת אוקראינה בתשיעי לספטמבר.

אתה יודע בכלל מה זאת נפש?

כולנו נוסעים לשם כדי להפוך
לאנושיים יותר.

בוודאי.

מטרת הנסיעה: קניות ושופינג.

נפש היא אפליקציה אנושית, ההופכת
את הגוף מגוש בשר, לאדם בעל
רצונות, מחשבות וחוויות אישיים.

להתנתק מהעולם הווירטואלי-
דמיוני, ולחזור להיות מי שאנחנו
באמת.

ואולי זה הדבר שהכי מורגש במסע
הזה.

היי, הלו. קליפה!

מה קניות ושופינג?

שם אנו מפסיקים להיות רובוטיים.
מכניים. שבלוניים.

יפה מאוד. לא מדויק לגמרי, אבל
הפתעת.

אמרתי לך: קיבוץ באומן!

אז אסביר לך בשפה שלך.

מאפשרים לנפש שלנו לפרוץ החוצה
בצורה הייחודית שלה.

תיקון.

מה אתה אומר, בובי?

מטרת נסיעה: קיבוץ ובאולינג.

די כבר!

שלום לך שוב, אני בובי הנציג
הדיגיטלי של חברת טורס-טורס.

מי שיכול לתקן באג שכזה, הוא רק
אדם שמכיר את החומרה לעומקה
ושורשה, והוא עצמו נטול באגים.

רכוש עבור שנינו כרטיס טיסה לשדה
תעופה בקרבת אוקראינה בתשיעי
בספטמבר.

לאדם כזה קוראים צדיק.

נציגנו עסוקים כעת בפניות קודמות.

מטרת נסיעה: רבינו!

לשם כך אני נוסע לאוקראינה. שם
טמון צדיק עליון שהבטיח תיקון

ברגעים אלו ממש אני מחפש עבורך
את הטיסה המתאימה ביותר.

כיסופים

פשוט לחיות עם השם

יו"ל ע"י 'כיסופים'
חבקוק הנביא 5 רמת בית שמש ג' 1

לכל עניני הגליון-
הערות והארות, נקודות הפצה וכדו'
ניתן ליצור קשר
בפל: 054-853-7200
או במייל: 26karov@gmail.com

ההרשמה לקבלת הגליון במייל
בכתובת
k6646201@gmail.com

קו כיסופים
שיעורי בית המדרש
וקבלת עדכונים שוטפים
02-664-6201

זמני השיעורים הקבועים:

ימי רביעי

ללכת עם תורה -
תורה כה צנינא (בשעה 20:30)
סיפורי מעשיות (בשעה 21:30)
משפ' מרגלית
רחוב הר' יצחק שמידמן 22 בני ברק

שינויים בזמני ומיקום השיעורים
מתעדכנים בקו כיסופים 02-664-6201

לתרומות והנצחות:

נדרים פלוס > קופת 'כיסופים'

\\ הקול חוזר

לשוב בטובה

האם תשובה היא בדיעבד או לכתחילה?

נחנו בפרק נוסף מהסדרה האולולית שלנו - 'הקול חוזר'. סדרה שעוסקת בתשובה מהיבט נפשי פנימי, שנוגע לכל אחד מאתנו.

א

הכותרת של הפרק הזה היא: 'לשוב בטובה'.

בדיוק כמו שזה נשמע: לשוב מתוך הטוב.

האם יש דבר כזה? האם תשובה יכולה לבוא מתוך הטוב, בלי קשיים או נפילות?

השפעת טוב

הדברים כשלעצמם פשוטים מאד.

אולם לאור כל מיני קולות שנמצאים בחוץ וגם בתוכנו, לפעמים הרעיון הזה עלול להיתפס כמו חידוש גדול.

כולנו שמענו וקראנו הרבה סיפורי תשובה, שמתחילים בבתי כלא, במחלקות בבתי חולים, במקומות סבך ללא מוצא.

אין ספק שבמקומות כאלו אדם מתעורר.

אבל ישנה התעוררות גם מתוך הטוב והשגרה.

ואדרבה, זו הדרך הנכונה והאמיתית להתעוררות. וחשוב מאוד להתבונן בה ולהדהד אותה.

להקשיב לקול הזה שמסרו לנו הצדיקים. שהוא בעצם קולו של השם יתברך. קול של אבא שרוצה שלילדים שלו יהיה טוב.

ובעניין הזה יש שתי נקודות, אחת ידועה ומוכרת, והשניה עדינה וחמקמקה יותר.

הנקודה הראשונה היא, שאולי אפשר לעורר אדם להיות טוב, על ידי שנצטק עליו ונצביע על הרע שלו. אולם זה לא כל כך עובד, בפרט לא לאורך זמן.

כשאדם כבר שכח מה זה טוב, איך הוא יחזור אליו?

דווקא מתוך הטוב אפשר לחזור לטוב.

וגם על כך יש הרבה סיפורים, מגדולי הדורות בעבר וגם בדורות האחרונים, שהתנהגו לאנשים רחוקים בצורה מקרבת ואוהבת, ובאמצעות הטבתם החזירו אותם לדרך הישר.

זהו אמנם דבר ידוע, אולם יש צורך לרענן גם אותו.

אם אנו רוצים לגרום למישהו לבחור בטוב, עלינו להשפיע עליו טוב.

בלי לשפוט כל כך הרבה. בלי להביט עליו כמו מצורע. בלי להצביע כל הזמן על הרע שבו ועל מה שחסר לו.

גם אצל עצמנו וגם אצל אחרים.

אנשים חושבים שאם הם יכירו בטוב שלהם, הם יתרחקו מהשם. וזה כל כך לא נכון.

תשובה לכתחילה

אולם יש כאן נקודה נוספת ועדינה יותר, שעליה התחלנו לדבר.

לשוב בטובה - לחזור בתשובה מתוך הטוב השגירתי של החיים.

צדיקים כבר אמרו, שזו הדרך הראויה לחזור בתשובה.

אלא שאם אדם שוקע בשגרה הברוכה ושוכח, אזי משמיים שולחים לו איתות בדמות כאב או צער, כדי שיתעורר.

אך אם אדם היה חי ותופס נכון את עיקרון התשובה, הוא לא צריך להגיע לשם.

ופה מגיע הרעיון הכל כך חשוב, והמהפכני אפילו, למרות שהוא פשוט ואמיתי.

תשובה היא לא אירוע של בדיעבד.

התפיסה השגויה שהזכרנו, שהתעוררות בתשובה באה מתוך קושי ומצוקה, היא אותה תפיסה שגויה שהתעוררות בתשובה באה רק אחרי חטא ונפילה.

זה אותו רעיון בדיוק.

אנחנו תופסים את התשובה כסיפור של בדיעבד.

אם נכשלנו והתרחקנו, אנחנו צריכים לשוב.

אבל חז"ל כבר לימדו אותנו שתשובה קדמה לעולם.

עוד לפני שנוצרו האפשרויות והיכולת לחטוא, כבר הכינו עבורנו דרך תשובה.

בשביל מה? למה לחשוב מראש על שגיאה?

כי תשובה איננה פתרון של בדיעבד. תשובה היא לכתחילה.

תשובה היא המנגנון הפנימי והסוד של העולם. תשובה זו תכלית הבריאה.

הקול חוזר!

אם נסתכל על תשובה רק כפתרון לכל מיני בעיות שלנו, אנחנו מפספסים בענק.

כי כשאתה ממוקד רק בלפתור את הבעיה, כשהיא תיפתר, מה תעשה אז? לאן תתקדם. מה יניע אותך הלאה.

תשובה היא סולם עליה.

ונכון, שהיא מבוססת על ההבנה שאני לא מושלם. אבל ההבנה הזו אינה באה מתוך כעס והלקאה עצמית.

אלא מתוך הכנעה וידיעה שהקב"ה ברא אותי לא מושלם, כדי שאוכל להשתפר ולהתקרב אליו.

אני לא רק מתקן את הבעיות שלי, אלא חותר להיות עוד יותר מדויק ועוד יותר טוב.

זה בסך הכל עניין של כיוון והסתכלות.

האם להביט למטה, על כל הקלקולים והקשיים. או להפנות את המבט למעלה אל היעד, ולחזור להגיע אליו.

לכן צדיקים היו עסוקים כל ימיהם בתשובה. הם לעולם לא נחו. וכפי שאמרו חז"ל: "צדיקים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא".

אך כאמור, זה לא אובססיביות. זה תענוג עצום.

זה בדיוק כמו אדם שנמצא בעיצומה של שמחה גדולה. הוא מחתן בן או בת. רוקד מפזז ושמח. ואנשים שואלים אותו: למה אתה לא נח קצת?

מה לנוח? אני רוצה לשמוח עכשיו. זה התענוג שלי.

במסגרת הסדרה כאן, לא נוכל להרחיב יותר מידי ברעיון הכביר הזה, אבל מספיק שנשנן רק את הכותרת הזו:

תשובה היא לכתחילה!

נכון שהזדמנויות של בדיעבד, נפילות מחד וקשיים מאידך, הם טריגר לשוב בתשובה.

אבל באמת, התשובה היא הסיפור שבשבילו נבראנו.

חיפוש פגמים

שמענו על הרבה צדיקים שהיו מחפשים בעצמם כל מיני פגמים, כדי לשוב עליהם בתשובה.

במבט חיצוני זה נשמע מוזר. למה לחפש בעיות? מה האובססיביות הזו?

אדם בריא לא הולך לרופא. אדם שלא פגע במישהו לא מבקש ממנו סליחה. אתה צדיק. אתה בסדר. מה יש לך לעשות תשובה?

השאלות הללו מציקות לנו מכיון שאנו מתייחסים לתשובה כמו תרופה למחלה.

אבל באמת תשובה היא מין ספירלה פנימית, כלומר, תהליך סיבובי שמטפס ומעמיק בכל סיבוב.

תשובה היא תהליך שבו האדם מגיע לדיוק אינסופי, עוד יותר ועוד יותר.

זה לא נובע מעצבים ונערוון. זו אינה רדיפה עצמית.

זהו מנגנון החיים.

הקול חוזר

לראות בטוב השם

כאן טמון הרעיון של לשוב מתוך הטובה.

תשובה משובחת, היא של אדם ששב בתוך הטובה.

כשאדם רואה את הטוב שבו, יש לו חשק לחפש עוד מהטוב הזה.

התמקדות ברע, בדרך כלל לא מביאה תוצאות אפקטיביות. זה לא עובד. פשוט לא.

בינינו לבין עצמנו. בחינוך ילדינו. וגם בחיים הארציים זה כך.

רוב אלו שמצליחים לשמור על בריאות, למשל, זה לא בגלל שהרופא הבהיל אותם שהם הולכים למות.

הפחד הזה בדרך כלל לא מחזיק מעמד הרבה זמן, וצריך לתחזק אותו במינון יתר של הפחדות.

מה שגורם לאנשים לשמור על הבריאות, זו ההרגשה הטובה, והפידבק הטוב שהם מקבלים. בדוק ומנוסה.

וזה הגישה שאנו צריכים לסגל לעצמנו בכל נושא ההשתפרות.

לראות את הטוב ולקבל ממנו חיות. לרצות עוד ועוד מאותו טוב נפלא.

אנו נמצאים כעת בחודש אלול, חודש התשובה.

בואו נזכור שאפשר לשוב בטובה. אפשר לנצל חוויות טובות כדי לשוב.

יש כל כך הרבה טוב בחיים שלנו. גם מי שחווה מצוקות וקשיים, עדיין הוא מוקף בטוב.

חינכו אותנו שתשובה באה תמיד עם איומים ומקלות, ולכן התגובה הטבעית שלנו להתעוררות היא: "מגיע שיהיה לי רע. כי אני לא בסדר".

מרב שאנחנו מתמקדים בכמה אנחנו לא בסדר, וכמה מגיע לנו עונשים, זה כל מה שאנחנו רואים.

כל קושי הוא עוד הוכחה לכך שאנחנו לא בסדר.

ואנחנו לא שמים לב כמה טוב הקב"ה משפיע עלינו.

במקום להודות ולשמוח בטוב, אנחנו רק ממתינים מתי הולכת לנחות עלינו המכה הבאה.

תחשבו כמה זה פוגע באבא, כשהבן שלו לא מסכים להאמין לאהבתו, לחיבוקים והפינוקים שהוא מרעיף עליו, וחושב כל הזמן רק על הסטירה שהוא הולך לחטוף.

בחודש זה עלינו להתבונן בכל הטובות והחסדים שהשם יתברך עושה איתנו. לא בתור הרמה להנחתה, בשביל לתת לנו מכה אחר כך, חס ושלום.

הקדוש ברוך הוא עושה איתנו טוב. בלי קשר לעובדה שהתנהגנו לא בסדר ועלינו להשתפר.

ואדרבה, ההתבוננות בטוב השם תגרום לנו להתבייש ממנו ולרצות יותר בקרבתו.

"ריבוננו של עולם, אתה כל כך טוב אליי, וכל כך מאמין בי. זה גורם לי לרוץ אליך בחזרה". ■

לילה בקרעטשמע

התמימות מנצחת תמיד, או שיש מקום גם לחשדנות?

בסדרה קצרה זו אנו עוסקים במעשה ח' מתוך סיפורי מעשיות - מעשה מרב ובן יחיד.

בחלקו הראשון של המעשה פגשנו את הבן יחיד, שסובל מחוסר טעם וחשק בעבודת השם, ומחליט לנסוע אל הצדיק. פגשנו גם את אביו הרב הלמדן, שנוסע עם בנו על מנת לשמור עליו מליפול ברשת.

המניעות שהוזג הזה חווה בדרך, שימשו לרב הוכחה לשיטתו השגויה, שאין טעם בנסיעה זו.

כעת נמשיך הלאה במשעולי המעשה:

מבחן כוונות

"וְחָזַר הֶבֶן כֵּן" לְדַרְכּוֹ כֵּן" ל [הֵינּוּ לְלִמּוּדוֹ וְכוּ'] כֵּן" ל, וְשׁוֹב הָרָגִישׁ תַּחֲסֹרֹן כֵּן" ל, וְהָאֲנָשִׁים יַעֲצוּ אוֹתוֹ לְנִסֵּעַ. וְחָזַר לְאָבִיו וְהַפְצִיר אוֹתוֹ כֵּן" ל, וְהִכְרַח לְנִסֵּעַ עִמּוֹ עוֹד.

וְאָמַר לוֹ הֶבֶן שְׂלֵא נַעֲמֵד עוֹד עַל נְסִיּוֹן כְּזֶה, כִּי זֶה דֶּרֶךְ הַטֵּבַע שְׂנוּפֵל סוֹס לַפְּעָמִים אוֹ שְׂנִשְׁתַּבְּרִין הָאֲקָסִין, אִם לֹא שִׁיחֶיָּה אֵיזָה דְּבַר מְרָגֵשׁ מְאֹד."

בהחלט יש כאן שינוי. אפילו הרב כבר מסכים שאי אפשר להסיק מסקנות מתוך מניעות ותקלות.

אבל כיוון החשיבה הבסיסי שלו עדיין לא השתנה, כפי שנראה בהמשך.

הוא עדיין נוסע מתוך מטרה נסתרת, למצוא הוכחות שאין טעם בנסיעה לצדיק. וכשזה מה שהוא מחפש, הוא ימצא גם ימצא.

"וְנִסְעוּ וּבֵאוּ לְקִרְעַטְשָׁמַע [אֲכַסְנִיָּה] לָלוֹן, וּמִצְאוּ שָׁם סוֹחֵר, וְהִתְחִילוּ לְסַפֵּר עִמּוֹ כְּדֶרֶךְ הַסּוֹחָרִים, וְלֹא גָלוּ לוֹ שֶׁהֵם נוֹסְעִים לְשָׁם, כִּי הָרַב הָיָה מִתְבַּיֵּשׁ בְּעִצְמוֹ לומר שְׂנוֹסֵעַ לְאוֹתוֹ הַצַּדִּיק.

וְהָיוּ מְדַבְּרִים מֵעֵסְקֵי הָעוֹלָם, עַד שֶׁבְּסֻבּוֹב הַדְּבָרִים הִגִּיעוּ לְסַפֵּר מִצְדִּיקִים, הֵיכֵן נִמְצְאוּ צַדִּיקִים, וְסַפֵּר לָהֶם שֶׁשָּׁם נִמְצָא צַדִּיק, וְשָׁם, וְשָׁם.

וְהִתְחִילוּ הֵם לְדַבֵּר מִהַצַּדִּיק שֶׁנִּסְעוּ אֵלָיו. הַשִּׁיב לָהֶם [בְּלִשׁוֹן תְּמִימָה] זֶה? הֲלֹא קָל הוּא! כִּי אֲנִי נוֹסֵעַ עֲכָשָׁו מִמָּנֹה, וְאֲנִי הֵייתִי שָׁם, שֶׁהָיָה עוֹבֵר עֲבָרָה!

עֲנָה אָבִיו וְאָמַר לָבֵנוּ: הֲרֵאִית בְּנִי מִה שֶׁזֶה הַסּוֹחֵר מְסַפֵּר לָפִי תִּמּוֹ? וְהֲלֹא הוּא נוֹסֵעַ מִשָּׁם. וְחָזְרוּ לְבֵיתָם."

בקרעטשמע הגיע הניסיון האחרון, והם שוב נכשלו בו.

אך כאן עלולה להתעורר קושיה גדולה. מה רוצים מהרב? הוא הרי צודק!

הוא שומע עדות מאדם מסיח לפי תומו, שהצדיק שאליו הם נוסעים עבר עבירה. למה שימשיכו אליו? זה מה שהם אמורים לעשות - אחורה פנה!

אולם כדרכו של רבינו, צריכים להקשיב טוב טוב לכל מילה שלו. כי על פי רוב בתוך הלשון עצמה מונח כבר הרמז.

שימו לב, איך רבינו תוך כדי סיפור, בוחן גם את הלומד:

האם אתה מקבל אוטומטית את הפרשנות של הרב, או שאתה בודק היטב לעומק מה בדיוק קורה כאן?

כי השלב הזה מאוד מתעתע, והיכולת לא להתבלבל בו תלויה בשאלה אחת: עם איזה אג'נדה הגעת אל הקרעטשמע? מה תכלית הנסיעה שאתה מציב לעצמך מול העיניים?

הקרעטשמע

הבה ונתחיל לפרק את הסיפור לגורמים.

האירוע הזה מתרחש בקרעטשמע. למה דווקא שם?

הקרעטשמע המיתולוגי היה מקום טבעי למפגש בין אנשים. סוג של מועדון בילוי. אולי היום היו קוראים לזה טשולנטיה בליל-שישי.

אנשים יושבים שם, אוכלים משהו, שותים, מחליפים חוויות, מעבירים רכילויות - הכול מתרחש שם.

ושם הם פוגשים את הסוחר. זהו מפגש אקראי על סיר בשר וכוס יי"ש.

ומכזה סוג מפגש אתם רוצים להסיק מסקנות על הדבר החשוב ביותר בחייכם?

שימו לב גם ללשון רבינו, כשהוא מתאר איך התפתחה השיחה עם אותו סוחר:

וְהָיוּ מְדַבְּרִים מֵעֵסְקֵי הָעוֹלָם, עַד שֶׁבְּסֻבּוֹב הַדְּבָרִים הִגִּיעוּ לְסֵפֶר מַצְדִּיקִים, הֵיכָן נִמְצְאִים צְדִיקִים.

מדברים על כל הנושאים שבעולם, ביזנעס, נייעס, שערי מט"ח ועוד, ומתוך סיבוב הדברים עוברים לעוד נושא: צדיק.

זו החשיבות שהם מייחסים לנושא!

והלשון המתוקה: וְסֵפֶר לְהֵם שְׁשֵׁם נִמְצָא צְדִיק, וְשֵׁם, וְשֵׁם.

במילים ספורות אנו מרגישים את רוח דברי הסוחר: שם ושם ושם.

יש מלא צדיקים. בכל מיני מקומות. שם ושם ושם.

בטח היה לו באמתחתו גם כמה חוברות של העולם החרדי...

אולי זה הבסיס לטעות של הרב - היחס הסתמי שלו לנושא החשוב מכל.

ככה מחפשים צדיקים? היכן להחט והרצינות? היכן ההרגשה שבשאלה זו תלויים חייך?

סוחר סתם

הדמות שמשכנעת את הרב בגנותו של הצדיק, היא סוחר.

סיפור של התקרבות!

אתה רוצה תירוץ? קיבלת תירוץ.

חשדנות טבעית

כאן גם מסתתר התחכום של הסוחר.

שימו לב, הוא בעצם לא מעיד על הצדיק שום עדות מרעישת. אך מצליח לגרום לרב ללכת שבי אחריו.

הרי מה אומר הסוחר לרב ובנו: **אֲנִי נוֹסֵעַ עִבְרָה מִמָּוָה, וְאֲנִי הֵייתִי שָׁם, שֶׁהָיָה עוֹבֵר עִבְרָה!**

הוא לא אומר "ראיתי שעבר עבירה", אלא "הייתי שם שעבר עבירה". לא עדות אישית, אלא משפט רכילותי בלי שום הוכחות.

אבל הרב עט על הדיבור הזה כמוצא שלל, ואומר לבנו: **הֲרֵאִיתָ בְּנִי מֶה שֶׁהָיָה הַסּוֹחֵר מְסַפֵּר לְפִי תַמוּז?**

מה ראית??? הוא הרי לא סיפר שראה משהו.

ובכלל, כל הדיבור של הסוחר הוא עמום. "הייתי שם שֶׁהָיָה עוֹבֵר עִבְרָה". איזו עבירה? מה בדיוק היה שם?

זה לא דיבור של אדם רציני, אלא של סוחר שיודע בדיוק מה הלקוח שלו רוצה.

ואולי שתי המילים הקריטיות ביותר כאן הן: 'לפי תומו'. גם אנחנו עלולים ליפול במלכודת הזו, ולהשתכנע שהסוחר 'מסיח לפי תומו'.

בואו נקרא שוב את המילים. מי גילה לנו שהסוחר היה מסיח לפי תומו? הרב!

בתיאור הסיפור עצמו זה לא מופיע! הרב הוא זה שמתאר כך את הסוחר.

חז"ל כבר מכנים את היצר הרע בשם סוחר, מפני שהוא הולך סחור סחור.

אם נשתמש בסלנג עכשווי, סוחר הוא סוג של 'מערבב'. אדם שידו בכל ויד כל בו.

החוש האמיתי של סוחר טוב הוא זיהוי הזדמנויות.

הוא יודע לזהות לאיזו סחורה יש ביקוש, והיכן ותמיד ידע להציע לך משהו שאתה רוצה בו.

כמו הרוכלים של פעם שהיו מסתובבים עם תיק גדול שיש בו הכל. רק תגיד מה אתה רוצה לקנות והוא ישלוף מהתיק.

בשיחות הר"ן, ממשיך רבינו את היצר הרע, לאדם שמסתובב ברחוב עם יד קפוצה, ואומר: "אתם לא יודעים מה אני מחזיק ביד".

אחרי שכולם רצים אחריו כברת דרך ארוכה, הוא פותח את היד ומראה להם שאין בה כלום.

זו לא סתם מתיחה זולה. יש כאן עומק.

היצר הרע לא אומר לך מה יש לו להציע. הוא מפחד להמר. אולי לא תרצה את זה.

המומחיות שלו היא, לגרום לך להשתכנע שיש לו את מה שאתה מחפש.

וכך גם במעשה שלנו.

מה הרב רוצה לקנות? סיבה טובה למה לא להגיע לצדיק.

אם זה מה שאתה רוצה לקנות, הסוחר יספק לך את זה.

סיפור של התקרבות

מכניס לנו מחשבות דיכאוניות, אנו קונים אותן על המשקל, בלי לפקפק.

כשאתה שומע לשון הרע ורכילות על השם יתברך ועל עצמך, שכבר אין סיכוי לקשר אמיתי ביניכם, אתה מקבל את זה כתורה מסיני.

מה דעתך להטיל ספק? מי אמר שהקדוש ברוך הוא לא מרוצה ממך? מי אמר לך שהוא כועס עליך?

אל תהיה תמים! מישוהו מנסה לשכנע אותך לקנות את המרכולת שלו. מישוהו מנצל אותך.

ויש דרך בטוחה ביותר להפעיל את התמימות במקום הראוי לה.

מיקוד בתכלית!

שם בדיוק נעוץ ההבדל בין הרב לבין בנו היחיד.

הבן ממוקד בדבר אחד בלבד, בהשלמת החיסרון שלו, בפתרון שנמצא אצל הצדיק. שום דבר לא היה מצליח לבלבל אותו בדרך.

הוא היה מתגבר על כל מניעה ועל כל שכנוע. הוא היה מפעיל את החשדנות שלו כנגד הסוחר וכנגד המניעות.

אלמלא אביו, שממוקד גם הוא בדבר אחד בלבד: למצוא סיבה למה לא לנסוע. ולכן הוא פועל הפוך. מקבל בתמימות מעושה את המניעות ואת דברי הסוחר.

ללמדנו, שהשיטה המוצלחת ביותר לצלוח מניעות ובלבולים, היא התמקדות בתכלית.

שים מול עיניך את המטרה האמיתית. דבר עליה. תחשוק בה. תתגעגע אליה.

■ ושום דבר לא יצליח לבלבל אותך בדרך אליה.

כלומר, אתה הוא זה שמניח שהסוחר תמים.

להיכן נעלמה החשדנות הטבעית של הלמדן החריף? מדוע פתאום אתה מקבל בפשיטות גמורה את דבריו?

הרי הרב והבן עצמם לא גילו לסוחר שהם נוסעים אל הצדיק. הם היו מדברים איתו כדרך הסוחרים, שמסתירים את כוונתם האמיתית.

אז אם אתה, הרב, מסתתר, ולא מתנהל בתמימות. מדוע אתה משוכנע שהסוחר כן תמים, חושף את כל הקלפים ומסיח לפי תומו?

התשובה היא שהגעת מהבית עם אג'נדה. אין לך מטרה שהבן שלך יצא ממצוקתו. המטרה שלך היא לא להגיע לצדיק.

אתה פשוט מחפש את התירוץ המתאים. וכשמחפשים מוצאים.

תמימות מכוונת

אחד מהצדיקים פירש את הפסוק "תמים תהיה עם ה' אלוקיך" כך: את התמימות שלך תשמור רק לה' אלוקיך.

כלומר, בעניינים שבין אדם למקום, מול השם ומול צדיקים, תהיה תמים. אבל מול העולם, פיתויי ושיגיונותיו, תפעיל את החשדנות והתחכום שלך.

תבדוק. אולי מרמים אותך.

אנחנו קונים כל כך הרבה הנחות יסוד מהעולם, כל מיני משפטי יאוש וחלישות הדעת, כמו: "אין לי סיכוי". "בסוף כולם נופלים", בלי לבדוק מי עומד מאחוריהן ומה האינטרס שלו.

כשצדיקים מיעצים לנו לעשות פעולה מסוימת שתגרום לנו להצלחה, אנחנו חוקרים אלף פעמים: מי אמר? אולי לא? אבל כשהעולם

אומן ראש השנה

הפעם בניחא

עם המשפיע הרב דוד גבירצמן שליט"א

הלב כוסף לרבינו, אבל נזכר בבלגן:
להתרוצץ, לחפש איפה לאכול, למצוא מקווה פנוי,
לדאוג לילדים - וכל זה כשאתה רק רוצה להתכוון
ליום הכי חשוב בשנה.

הפעם זה יכול להיות אחרת.

דמיין את עצמך מגיע לאומן - נושם עמוק, מרגיש שקט,
יודע שהכול כבר מחכה לך. המתחם שלנו נבנה כדי לתת
מענה לכל אתגרי ראש השנה, גשמיים ורוחניים,
כדי שתוכל להתמקד באמת: תפילה, התעלות וחיבור.

מה מחכה לך במתחם כיסופים:

שיעורים מעצימים
עם הרב דוד גבירצמן שליט"א
להכנה, התכוונות וחיבור

מקווה נקי ומרווח
בכל שעות היום
בלי תורים

תפילות מרוממות
בנוסח ברסלב באווירה
חמה ומשפחתית

מיקום חלומי - על שפת הנהר
קרוב לציון ורחוק מהרעש

מרחב מתאים לילדים
שמור עם חצר מרווחת

ארוחות חמות ומסודרות
בלי לרדוף ולחפש

כאן אפשר להניח את כל הדאגות ולצלול לראש השנה בשקט ובשמחה
מספר המקומות מוגבל - מי שסוגר עכשיו, מבטיח לעצמו אומן... בניחא

כיסופים
פשוט לחיות עם השם

לפרטים והרשמה
055-6697758 דוד קליגמן

הופיע וראה אור מחדש הספר המבוקש

בהירות הדרך

מסע פנימי אל הצדיק

מאת הרב דוד גבירצמן

מדריך חי ועכשווי
שמתלווה אליך למסע
הפנימי אל ראש השנה
של רבינו, פותח מבט,
מסדר את הרצון, ונותן
שפה בהירה למסע העמוק
ביותר של השנה

בהירות הדרך' נכתב מתוך הדרך בעצמה ולאור שנים של נסיעות. הספר מלקט תובנות והארות שנוגדו במפגשים עם נוסעים רבים ומגוונים - וותיקים וחדשים ומהדהד את השאלות שאולי לא העזת לשאול:

ואיך שומרים על הנקודה
האישית - גם בתוך רבבות?

איך מתחברים לצדיק שנפטר
לפני מאתיים שנה?

למה חשוב כל כך לנסוע לאומן?
מה באמת מבקשים שם?

הספר משלב תובנות נפש, עקרונות בעבודת השם, תפילות ועצות מעשיות

לאחר שאזל לגמרי מהמלאי, ולנוכח הביקוש האדיר אנו שמחים לבשר
על הוצאתו המחודשת, במהדורה שלישית - מחודשת ומהודרת

כיסופים
פשוט לחיות עם השם

ניתן לשלם
בנדירים פלוס
- קופת 'כיסופים'

30
ש"ח
בלבד

הספר זמין
כעת לרכישה
במחיר עלות

חמאים לנוסעים וותיקים, למצטרפים חדשים, ולכל מי שרוצה להבין לאן הוא הולך - ואיך לא ללכת לאיבוד בדרך